

LEBĂDA NEAGRĂ

M-aş duce-n grădină la noapte
La zero şi câteva şoapte
Sub bolta de stele-îngropate
Şi crengi de lacuste-aplecate...

Şi-n arşiţa nopţilor moarte
Aprinse speranţe deşarte
Prin venele prea îngroşate
Se zbat spre luminile 'nalte...

.....

Şi-mi curg pe sub piele de şarpe
Fiori de-ntuneric... şi harpe
Răsună văzduhul pe ape
Şi lebăda neagră-i aproape...

Şi-i linişte-n lume şi pace
Când sufletul lin se desface
Privirii prin stele opace
Fântâna adâncului tace...

Şi-n neguri de lună sărace
Te-apleci şi te-ntorci mai stângace
De triluri cuprinsă şi ace
Când lebăda capu-şi întoarce...

.....

Şi-n tainice văi miazănoapte
Se umple văzduhul de şoapte
Şi-un cântec vrăjit te desparte
Şi lebăda neagră-i pe moarte...